

Μεταξύ μας

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ

ΟΤΑΝ πήρα στα χέρια μου τὸ βιβλίο «Ἡ γέννηση τοῦ νεοφασισμού», τοῦ Γιάννη Κάτρη, φοβήθηκα λίγο ἂν θὰ μπορούσα νὰ δείξω συνέπεια ἀπέναντι στὸν συγγραφέα του. Γιὰ μιὰ ἐργαζομένη γυναίκα, πού ὁ χρόνος της μοιράζεται ἀνάμεσα σὲ χίλια δυὸ ἐξίσου σημαντικὰ κι' ἀπαραίτητα, αὐτὸς ὁ ὀγκώδης γκριζὸς τόμος, προκαλεῖ κάποιο φόβο. Πολὺ περισσότερο ὅταν πρόκειται γιὰ ἓνα περιεχόμενο πολιτικὸ, πού δὲν ἀγγίζει ἴσως ἄμεσα τὲς εὐαίσθητες γυναικείες χορδές μας.

ΑΠΟ τὴν πρώτη κι' ὅλας, σελίδα, ἀπὸ τὸν πρόλογο τοῦ Βασίλη Βασιλικού, ξύπνησε μέσα μου τὸ ἐνδιαφέρον. Καὶ σήμερα, μόλις ἑπτὰ μέρες ἄργότερα, κρατώντας τὸ βιβλίο ἐδῶ μπροστὰ μου μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἀπορῶ πού βρήκα ὅλο ἐκεῖνο τὸ χρόνο νὰ τὸ διαβάσω — μονορούφι ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος. Θὰ μπορούσα, νομίζω ν' ἀντιγράψω κατὰ λέξη τὸ τι γράφει ὁ Βασιλικὸς γιὰ τὸ βιβλίο, γιατί μὲ δυὸ λόγια, αὐτὸ εἶναι τὸ αἶσθημα πού προκαλεῖ στὸν ἀναγνώστη.

«Προσωπικὰ ρούφηξα τὸ βιβλίο σὰν νὰ διάβαζα ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα, ἢ καλύτερα σὰν μιὰ ἐφιαλτικὴ ταινία πού εἶχα δεῖ παλιὰ καὶ πού ξαναβλέποντας τὴν τώρα, μὲ τὴν πείρα ἄλλων ταινιών, ἀγανακτοῦσα μὲ τὸν ἐαυτὸ μου πού δὲν θυμόταν τόσες λεπτομέρειες».

Ἡ Ἑλλάδα, ἢ μαρτυρικὴ Ἑλλάδα τῆς 10ετίας 1960 — 1970, μὲ ὄλες ἐκείνες τὲς συγκρούσεις, τὲς δολοφονίες, τὰ παρασκήνια, καὶ προπαντὸς μὲ τὸ φοβερὸ δρᾶμα τοῦ λαοῦ τῆς, προβάλλει ἀνάγλυφη μέσα ἀπὸ τὲς σελίδες του. Ὁ Κάτρη, πού ἦταν γιὰ χρόνια δημοσιογράφος στὴν Ἀθήνα, παρακολούθησε ἀπὸ κοντὰ καὶ κρατοῦσε σημειώσεις γιὰ ὅλα τὰ γεγονότα. Μετὰ τὴ δικτατορία κατόρθωσε νὰ φύγει στὴν Ἀμερικὴ μὲ τὲς σημειώσεις του ὅπου καὶ τύπωσε τὸ βιβλίο του.

Συγχαρῆστε με, ἀγαπητὲς φίλες ἂν ξεφεύγω ἴσως κάπως ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ χώρου. Ὡστόσο, ἐμεῖς οἱ γυναῖκες, κι' ἂς μὴ θέλουν πολλοὶ νὰ τὸ παραδεχθοῦν, ξέρουμε νὰ μιλοῦμε καὶ νὰ βρίσκουμε ἐνδιαφέρον καὶ σέ θέματα πού δὲν ἀφοροῦν μονάχα τοὺς τέσσερις τοίχους τοῦ σπιτιοῦ μας. Ἄνκαι, ἐδῶ πού τὰ λέμε, ὁ ὅρος σ π ί τ ι, ἂν πάρει τὸ πλάτος καὶ τὴν ἔκταση πού τοῦ ταιριάζει, θ' ἀγκαλιάσει μέσα του τὰ σύνορα ὄχι μόνο τῆς Κύπρου ἀλλὰ κι' ὀλόκληρου τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου.

Προσωπικὰ θὰ τὸ θεωρήσω ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία τῆς Στήλης αὐτῆς καὶ ἐκπλήρωση ἐνὸς χρέους πρὸς τὴν ἀγωνιζομένη Ἑλλάδα ἂν κατάφερα νὰ πείσω ἔστω καὶ μιὰ ἀπὸ σὰς νὰ διαβάσει τὸ βιβλίο.